

บันทึกการตอบข้อหาหรือกรณีการใช้อำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข
เรื่อง แนวทางการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข
กรณีกิจการตลาดได้รับคำพิพากษาจากศาลให้เพิกถอนใบอนุญาตและให้มีผลย้อนหลัง

องค์การบริหารส่วนตำบล ได้มีหนังสือเพื่อขอหาหรือกรณีการใช้อำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขในการควบคุมกิจการตลาดซึ่งได้รับใบอนุญาตโดยมิชอบและได้รับคำพิพากษาให้เพิกถอนใบอนุญาตและให้มีผลย้อนหลัง โดยมีรายละเอียดดังนี้

ด้วยศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษา เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยพิพากษาเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่มีคำสั่งดังกล่าว

ในการนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลมีข้อหาหรือเกี่ยวกับแนวทางในการปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาลกรณีใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาด ดังนี้

ตามคำพิพากษาของศาลปกครอง พิพากษาเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่มีคำสั่งดังกล่าว

ในการนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการแจ้งเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ แล้ว แต่เนื่องจากใบอนุญาตฉบับนี้สิ้นอายุวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ ซึ่งต่อมาผู้จัดตั้งตลาดได้ขอต่ออายุใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาด โดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบคำขอต่ออายุใบอนุญาตและขอเท็จจริงตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับตำบลองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่องตลาด พ.ศ. ๒๕๓๖ และพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดมาอย่างต่อเนื่อง จนถึงใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดฉบับปัจจุบัน ซึ่งออกให้ ณ วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ใบอนุญาตฉบับนี้สิ้นสุดอายุวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๓

กรณีการเพิกถอนตามคำพิพากษาดังกล่าว เนื่องจากคำพิพากษามีผลย้อนหลัง ดังนั้นจะมีผลอย่างไรต่อใบอนุญาตจัดตั้งตลาดฉบับต่อมาที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้พิจารณาต่ออายุใบอนุญาตให้ผู้จัดตั้งตลาดแล้ว และบรรดาค่าธรรมเนียมที่ผู้ได้รับใบอนุญาตได้ชำระแล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลจะมีแนวทางในการปฏิบัติอย่างไรให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อไป

๑. ข้อเท็จจริง

๑) ผู้ประกอบการตลาดได้รับใบอนุญาตการจัดตั้งตลาดจากองค์การบริหารส่วนตำบลเรื่อยมาจนถึงใบอนุญาตฉบับลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ ซึ่งระบุวันสิ้นอายุวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ โดยเมื่อใบอนุญาตฉบับนี้สิ้นอายุ ผู้ประกอบการไม่ได้ไปขอต่ออายุใบอนุญาตและชำระค่าธรรมเนียมก่อนที่ใบอนุญาตจะหมดอายุ

๒) ประชาชนที่อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงตลาดได้ร้องเรียนกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายแห่งว่าได้รับความเดือดร้อนจากการดำเนินกิจการของตลาดดังกล่าว จากนั้นสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้เข้าตรวจสอบข้อเท็จจริง ในวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ พบว่าประกอบกิจการไม่ถูกต้องตามสุขลักษณะ ก่อเหตุรำคาญ และไม่มี การแสดงใบอนุญาตในที่เปิดเผยมองเห็นง่าย

^๑ ส่งพร้อมหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๔/๓๔๒ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๔ ซึ่งกรมอนามัยมีถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

๓) ต่อมาผู้ประกอบการตลาดได้ไปดำเนินการต่ออายุใบอนุญาตการจัดตั้งตลาด เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้ออกใบอนุญาตจัดตั้งตลาดให้แก่ผู้ประกอบการ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ สิ้นอายุวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๐

๔) ต่อมาผู้ร้องเรียน (ผู้ฟ้องคดี) เห็นว่าการออกใบอนุญาตฉบับดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย ในประเด็นการก่อสร้างและปรับปรุงอาคารที่ใช้เป็นตลาด รวมถึงเห็นว่าผู้ร้องสอดไม่น่าจะเป็นชื่อของผู้ประกอบการตัวจริง จึงฟ้องร้ององค์การบริหารส่วนตำบล (ผู้ถูกฟ้องคดี) ขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ฉบับลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๐

๕) ในระหว่างที่รอศาลตัดสินคดี ผู้ประกอบการตลาดยังคงดำเนินกิจการต่อไปโดยได้มีการต่ออายุใบอนุญาตทุกปี ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- ใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาด ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๑ สิ้นอายุวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๑
- ใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาด ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๖๑ สิ้นอายุวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒
- ใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาด ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ สิ้นอายุวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๓

๖) ศาลปกครองกลางวินิจฉัยคดีดังกล่าวในประเด็นการที่องค์การบริหารส่วนตำบลออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาด ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ ให้ผู้ประกอบการตลาดนั้น เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยศาลพิจารณาจากข้อเท็จจริงดังต่อไปนี้

- เมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ร่วมตรวจสอบตลาดพบว่าตลาด และห้องน้ำในตลาดมีความสกปรก ไม่มีการบำบัดน้ำเสีย น้ำทิ้ง และปล่อยน้ำเสียลงคลอง และไม่ปิดใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดไว้วันที่เปิดเผย ในส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลก็ไม่ได้ตรวจสอบว่า ในภายหลังผู้ประกอบการตลาดได้ปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องหรือไม่

- องค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้ตรวจสอบว่าผู้ประกอบการตลาดยื่นคำขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดครบถ้วนถูกต้อง และก่อสร้างอาคารตามแบบแปลนที่ได้รับอนุญาตหรือไม่

- องค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้ตรวจสอบว่าผู้ประกอบการตลาดเคยยื่นขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดไว้โดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

- คำขอต่ออายุใบอนุญาตเมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ ลงชื่อผู้ยื่นคำขอไม่ถูกต้อง

เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ศาลเห็นว่า หากผู้ประกอบการตลาดประสงค์จะดำเนินกิจการต่อ จะต้องมาต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ พร้อมกับชำระค่าธรรมเนียม และจากข้อเท็จจริงที่ว่าสภาพของตลาดทั้งก่อนและหลังยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก็ยังคงมีสภาพที่ไม่เหมาะสมแก่การดำเนินกิจการตลาด แม้ว่าจะได้รับระยะเวลาในการแก้ไขไปตามสมควรแล้ว สรุปได้ว่าผู้ประกอบการตลาดไม่ได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ในการขอต่ออายุใบอนุญาตและหลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะในการประกอบกิจการตลาดตามที่กำหนดในข้อบังคับตำบลองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๓๙ กรณีนี้จึงไม่อาจออกใบอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาตให้ได้ ดังนั้น การที่องค์การบริหารส่วนตำบลออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาด ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงพิพากษาให้เพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาด และให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่มีคำสั่งดังกล่าว (๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๐) อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการตลาดได้ดำเนินการยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดแล้ว

๒. ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑) พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา ๓๔ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตาม มาตรา ๕๖

การเปลี่ยนแปลง ขยายหรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดตามวรรคหนึ่งแล้ว จะกระทำได้อีกเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖

ความในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่นหรือองค์การของรัฐที่ได้จัดตั้งตลาดขึ้นตามอำนาจหน้าที่ แต่ในการดำเนินกิจการตลาดจะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้รับใบอนุญาตตามบทบัญญัติอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้ด้วย และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือให้ผู้จัดตั้งตลาดตามวรรคนี้ปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายก็ได้

มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลตลาด ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดที่ตั้ง เนื้อที่ แพนผังและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสิ่งปลูกสร้างและสุขลักษณะ

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดสถานที่ การวางสิ่งของและการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการตลาด

(๓) กำหนดเวลาเปิดและปิดตลาด

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในตลาดให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและอนามัย การจัดให้มีที่รวบรวมหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย การระบายน้ำทิ้ง การระบายอากาศ การจัดให้มีการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและการป้องกันการระบาดของโรคติดต่อ

มาตรา ๓๖ ผู้ใดขายของหรือช่วยขายของในตลาด ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๓๕

มาตรา ๓๗ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการขายของในตลาด ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อให้ผู้ขายของ และผู้ช่วยขายของในตลาดปฏิบัติให้ถูกต้องเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดบริเวณที่ขายของ สุขลักษณะส่วนบุคคลและสุขลักษณะในการใช้กรรมวิธีการจำหน่าย ทำ ประกอบ ปูรอง เก็บหรือสะสมอาหารหรือสินค้าอื่น รวมทั้งการรักษาความสะอาดของภาชนะ น้ำใช้และของใช้ต่าง ๆ

๒) กฎกระทรวงว่าด้วยสุขลักษณะของตลาด พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๒ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับกับตลาดในเขตเทศบาล เมืองพัทยา และกรุงเทพมหานคร

สำหรับสุขลักษณะของตลาดในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามข้อบัญญัติของราชการส่วนท้องถิ่นท้องถิ่น ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงสภาพของท้องถิ่น สุขอนามัยของประชาชน และการรักษาสภาพสิ่งแวดล้อม โดยอาจใช้หลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้เป็นแนวทางในทำหรือยกข้อกำหนดก็ได้

๓) ข้อบังคับตำบลองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๓๙

ข้อ ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดตามวรรคหนึ่งแล้วจะกระทำได้อีกเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๕ ผู้ใดจะจัดตั้งตลาดต้องยื่นรับคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ เงื่อนไข และเอกสารหลักฐานที่องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดพร้อมด้วยแผนผังแบบแปลนก่อสร้างและรายการปลูกสร้างในสถานที่ที่จะจัดตั้งตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบังคับนี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๐ ใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบังคับนี้ ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

๒. ความเห็นในประเด็นข้อหารือ

ข้อหารือ : กรณีการเพิกถอนคำสั่งอนุญาตให้จัดตั้งตลาดตามคำพิพากษาดังกล่าว ซึ่งมีผลย้อนหลังจนถึงฉบับที่ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ จะมีผลอย่างไรต่อใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดฉบับต่อมาที่ได้อนุญาตไปแล้ว และผู้ประกอบการก็ได้ชำระค่าธรรมเนียมแล้ว และองค์การบริหารส่วนตำบลจะมีแนวทางปฏิบัติอย่างไรให้ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

ความเห็น : ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุขได้นำประเด็นดังกล่าวเข้าสู่ที่ประชุม คณะอนุกรรมการบริหารและขับเคลื่อนการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ครั้งที่ ๙-๒/๒๕๖๓ ในวันอังคารที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๓ โดยที่ประชุมได้มีความเห็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ ในกรณีศาลปกครองกลางมีคำพิพากษาให้เพิกถอนใบอนุญาตที่ราชการส่วนท้องถิ่นออกให้แก่ผู้ประกอบการฉบับลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ เนื่องจากศาลพิจารณาแล้วเห็นว่าการดำเนินการของราชการส่วนท้องถิ่นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งมีผลให้ใบอนุญาตฉบับดังกล่าวสิ้นสุดลงตามคำพิพากษาของศาลปกครองกลาง อีกทั้ง ในปัจจุบันใบอนุญาตฉบับดังกล่าวสิ้นอายุไปแล้ว ดังนั้นการบังคับใช้ใบอนุญาตฉบับดังกล่าวจึงถือว่าสิ้นผลเช่นกัน ประกอบกับเมื่อพิจารณาวันออกใบอนุญาตปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓ มีข้อสังเกตว่าการออกใบอนุญาตในปีดังกล่าวของราชการส่วนท้องถิ่นมิใช่การต่ออายุแต่เป็นการออกใบอนุญาตใบใหม่ โดยหากเป็นการออกใบอนุญาตใบใหม่ สิทธิในใบอนุญาตในปี ๒๕๖๓ ของผู้ประกอบการย่อมยังมีอยู่ ดังนั้นเมื่อผู้ประกอบการมายื่นขอรับใบอนุญาตจะต้องพิจารณาเป็นกรณีไป ไม่เกี่ยวกับใบอนุญาตฉบับที่ศาลมีคำพิพากษา ในกรณีดังกล่าวนี้เห็นว่าคำพิพากษาของศาลปกครองกลางมีผลกับใบอนุญาตที่ราชการส่วนท้องถิ่นออกให้ผู้ประกอบการที่ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ แต่ไม่มีผลผูกพันมาถึงใบอนุญาตที่ราชการส่วนท้องถิ่นออกให้ผู้ประกอบการตั้งปี ๒๕๖๑ จนถึงปัจจุบัน ถือว่าเป็นคนละกรณีกันต่างกรรมต่างวาระ

ทั้งนี้ ที่ประชุมได้มีความเห็นเพิ่มเติมว่า ในกรณีของการจะพิจารณาว่าคำพิพากษาของศาลมีผลมาถึงใบอนุญาตที่ราชการส่วนท้องถิ่นออกให้แก่ผู้ประกอบการตั้งแต่ปี ๒๕๖๑ มาถึงปัจจุบันหรือไม่นั้น อาจต้องพิจารณาตามหลักของกฎหมาย คือ กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขกำหนดให้ใบอนุญาตมีอายุหนึ่งปี ดังนั้นในกรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นออกใบอนุญาตให้ผู้ประกอบการไม่ว่าใบอนุญาตนั้นจะมีอายุเกินหนึ่งปีหรือไม่ครบหนึ่งปี ถือได้ว่าการออกใบอนุญาตของราชการส่วนท้องถิ่นไม่เป็นไปตามหลักของกฎหมาย เป็นการกระทำที่ขัดต่อกฎหมาย ดังนั้น เมื่อคำพิพากษาของศาลมีผลต่อใบอนุญาตที่ราชการส่วนท้องถิ่นออกให้ผู้ประกอบการในปี ๒๕๖๐ และหลังจากนั้นผู้ประกอบการได้มีการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตั้งแต่ปี ๒๕๖๑ จนถึงปัจจุบัน ซึ่งในกรณีดังกล่าวราชการส่วนท้องถิ่นต้องตรวจสอบการดำเนินการดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดซึ่งตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขกำหนดให้ใบอนุญาตมีอายุหนึ่งปีโดยในการออกใบอนุญาต ระยะเวลาในใบอนุญาตต้องมีความต่อเนื่องกัน ประกอบกับในการพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตราชการส่วนท้องถิ่นจะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงว่าการยื่นขอต่ออายุใบอนุญาตของผู้ประกอบการมีความต่อเนื่องมิได้ปล่อยให้ใบอนุญาตสิ้นอายุแล้วมาขึ้นขอรับใบอนุญาต รวมถึงในการพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตของราชการส่วนท้องถิ่น จะต้องมีการตรวจสอบลักษณะของสถานประกอบการก่อนพิจารณาอนุญาต ซึ่งหากพิจารณาข้อเท็จจริงที่ศาลใช้ประกอบการพิจารณาวินิจฉัยแล้วจะเห็นว่า เนื่องจากราชการส่วนท้องถิ่นมิได้ตรวจสอบลักษณะของสถานประกอบการให้ไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนั้นหากข้อเท็จจริงปรากฏได้ว่าการพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตในปี ๒๕๖๑ ถึงปัจจุบัน ราชการส่วนท้องถิ่นใช้

หลักเกณฑ์เดียวกับการพิจารณาออกใบอนุญาตในปี ๒๕๖๐ คือไม่มีการตรวจสอบสุขลักษณะของการประกอบกิจการก่อนการออกใบอนุญาต หรือต่ออายุใบอนุญาต และใช้ข้อเท็จจริงจากการพิจารณาอนุญาตตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ อาจส่งผลให้คำพิพากษาในปี ๒๕๖๐ มีผลเพิกถอนถึงใบอนุญาตที่ออกในปี ๒๕๖๑ ถึงปัจจุบันด้วยก็อาจเป็นไปได้

ประเด็นที่ ๒ กรณีที่ผู้ประกอบการมาขอต่ออายุใบอนุญาตพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมไว้แล้วต่อมาเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต ราชการส่วนท้องถิ่นจะต้องคืนเงินค่าธรรมเนียมใบอนุญาตดังกล่าวให้แก่ผู้ประกอบการหรือไม่ ที่ประชุมมีความเห็นว่าเนื่องจากไม่มีบทบัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขกำหนดหลักเกณฑ์สำหรับกรณีดังกล่าวไว้อย่างชัดเจน ดังนั้นเมื่อราชการส่วนท้องถิ่นตรวจสอบข้อเท็จจริงและตรวจสอบสุขลักษณะของการประกอบกิจการแล้วเห็นว่า ไม่สามารถต่อใบอนุญาตให้แก่ผู้ประกอบการได้โดยมีคำสั่งไม่อนุญาตภายใน ๓๐ วัน ตามมาตรา ๕๖ นั้น ราชการส่วนท้องถิ่นควรต้องคืนเงินที่ผู้ประกอบการได้ชำระค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตที่ได้ชำระไว้ก่อนหน้าแก่ผู้ประกอบการ อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติ การคืนเงินค่าธรรมเนียมอาจทำได้ยาก หากเห็นว่าผู้ประกอบการยังสามารถปรับปรุงแก้ไขเหตุอันไม่ถูกสุขลักษณะนั้นได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นก็สามารถต่ออายุใบอนุญาตให้ได้ โดยกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขเหตุอันเป็นเงื่อนไขเฉพาะท้ายใบอนุญาต สำหรับกรณีที่ได้มีการออกคำสั่งให้ปรับปรุงแก้ไขเหตุอันไม่ถูกสุขลักษณะนั้นแล้ว แต่ผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ราชการส่วนท้องถิ่นอาจออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาตได้ แล้วแต่กรณี

กรมอนามัย

ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข

๑๘ มกราคม ๒๕๖๔

หมายเหตุ : ท่านสามารถศึกษาแนวทางการตอบข้อหารือในประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ได้ที่เว็บไซต์ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข หรือสแกนได้ที่คิวอาร์โค้ดนี้

